

Judecătoria Nisporeni
Judecător: Petru Triboi
Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Maria Guzun, Ala Nogai și Vladimir Brașoveanu

Î N C H E I E R E

02 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
Judecători

Valentina Clevadî
Ion Druță și Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Dascalu Galina,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dascalu Galina împotriva lui Dascalu Vasilii, privind declararea nulității actului juridic,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, prin care apelul declarat de Dascalu Galina a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Nisporeni din 13 iulie 2016,

A C O N S T A T A T :

La 18 mai 2016, Dascalu Galina a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dascalu Vasilii, privind declararea nulității actului juridic.

În motivarea pretențiilor a indicat că la 24 ianuarie 2014 a avut o înțelegere cu nepotul său Dascalu Vasilii, privind înstrăinarea bunurilor sale casa de locuit, cotele de teren cu condiția întreținerii pe viață.

Reclamanta a menționat că împreună cu Dascalu Vasilii a fost la Biroul notarial, unde a semnat unele acte, fiind convinsă că s-a întocmit un contract de înstrăinare cu condiția întreținerii pe viață. Din anul 2014 a rămas să locuiască în casă, prelucra cotele și aștepta întreținerea contractată.

Ulterior Dascalu Vasilii s-a mutat cu traiul în imobilul care a făcut obiectul tranzacției, fiind întrebat de ce nu-i acordă nici un ajutor, a fost atenționată cu evacuarea din casă, comunicându-i-se faptul că nu are careva drepturi asupra imobilului.

Dascalu Galina a invocat că în rezultatul unor investigații personale, a constatat că de fapt a semnat un contract de donație și nu un contract de

înstrăinare a bunului imobil cu condiția întreținerii pe viață.

Reclamanta a precizat că nu putea să doneze casa și terenurile, dat fiind faptul că nu dispune de alt spațiu locativ, acestea reprezentând unica protecție și ajutor la bătrânețe, iar înțelegerea dintre părți poate fi confirmată și de martorii Cojocaru Elena, Dascalu Elena locuitorie a s. Vărzărești.

Solicită Dascalu Galina declararea nulă a contractului de donație nr. 748 din 24 ianuarie 2014, încheiat între Dascalu Galina și Dascalu Vasilii cu readucerea părților la poziția inițială.

Prin hotărârea Judecătorei Nisporeni din 13 iulie 2016, cererea de chemare în judecată, depusă de Dascalu Galina împotriva lui Dascalu Vasilii, privind declararea nulității actului juridic, a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 45, 51-52).

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond s-a bazat pe cercetarea completă, a tuturor probelor prezente și a constatat că, cerințele invocate în acțiune nu se încadrează în prevederile Legii.

La 29 iulie 2016, nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Dascalu Galina, a declarat apel.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărârii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărâre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Dascalu Galina, fiind menținută hotărârea Judecătoria Nisporeni din 13 iulie 2016 (f.d. 72, 73-76).

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant sunt neîntemeiate și nu și-au găsit reflectarea în probele acumulate la materialele dosarului.

Astfel, instanța de apel a indicat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 27 ianuarie 2017, Dascalu Galina, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că atât instanța de apel, cât și prima instanță nu au constatat toate circumstanțele importante pentru soluționarea corectă a pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs constată că la dosar este anexată scrisoarea Curții de Apel Chișinău, prin care la 22 decembrie 2016 a fost expediată copia deciziei instanței de apel în adresa părților, însă la dosar nu sunt anexate probe care ar certifica data

recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 CPC, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC, după parvenirea dosarului un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acestuia.

La 12 mai 2017, în adresa intimatului a fost expediată copia recursului, însă pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție nu a parvenit referința prin care intimatul să-și expună poziția față de temeiurile recursului.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate

sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de Dascalu Galina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Dascalu Galina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursul declarat de Dascalu Galina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Valentina Clevadi

Judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea